

ת"פ 33727/01/18 - מדינת ישראל נגד פלונית, אלמונית, קארין עזרא, לימור רביבו, מירית דבורה, מרים מוראידי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 33727-01-18 מדינת ישראל נ' פלונית ואח'

לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אברהם שי
נגד
הנאשמות 1. פלונית
2. אלמונית
1-2 ע"י ב"כ עו"ד
שמרית צור
3. קארין עזרא
ע"י ב"כ עו"ד אור בניאון
4. לימור רביבו
ע"י ב"כ עו"ד קובי אוחנה
5. מירית דבורה
ע"י ב"כ עו"ד משה קשלס
6. מרים מוראידי
ע"י ב"כ עו"ד רונן לוי

גזר דין בעניין נאשמות 4, 5, 6

כללי:

1. כפי שציינתי בהחלטתי מיום 14/6/21 גזר הדין בעניינם של נאשמות 2 ו-3 יינתן ע"י שופט אחר זאת נוכח יציאתי לגמלאות ביום 21/6/21.
2. גזר הדין בעניינה של נאשמת 1 יינתן ביום 21/6/21.
3. ביום 20/7/20 חזרו בהן הנאשמות מכפירתן והודו בעובדות כתב האישום המתוקן. ביום 7/9/20 אפשרתי לנאשמת 6 לחזור מהודאתה ולהודות בכתב אישום מתוקן שהוגש באותו יום. הנאשמות הופנו לשירות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות.
4. מעובדות כתב האישום המתוקן עולות הפרטים הבאים:

- בחלק הכללי צוין כי במועד המצוין בכתב האישום הועסקה הגברת שני דהן (להלן: "**המתלוננת**") בתור מטפלת אצל נאשמת 1. נאשמות 2-6 הן חברות של נאשמת 1. בין המתלוננת לנאשמות 2-6 קיימת היכרות מוקדמת.
- האירוע נשוא כתב האישום התרחש על רקע חשדותיה של נאשמת 1 כי המתלוננת נמצאת במערכת יחסים אינטימית עם בעלה.
- בליל האירוע שהתה המתלוננת בדירתה ברחוב כצנלסון 84 בת-ים (להלן: "**הדירה**") עם שתי בנותיה בנות 4 ו- 6.
5. בתאריך 5/1/18 בסביבות חצות הגיעו הנאשמות לדירת המתלוננת ודפקו בדלת. המתלוננת התעוררה משנתה ופתחה את הדלת. הנאשמות פתחו את דלת דירת המתלוננת לעברה ודחפו אותה.
6. מורן, קרן ואופירה חג' וכן בחורה נוספת שזהותה אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחרות**") נכנסו לדירה יחד עם הנאשמות. במהלך שהותן במקום מורן וקרן חג' ניסו למנוע מהנאשמות לתקוף את המתלוננת אך ללא הצלחה.
7. נאשמות 1-4 ו- 6 המשיכו בתקיפת המתלוננת בכך שמשכו בשערות ראשה, היכו באמצעות ידיהן על ראשה וגופה בעטו בבטנה וכתוצאה מכך ברח למתלוננת שתן.
8. כל אותה העת צעקו וקיללו הנאשמות את המתלוננת. לנוכח המתרחש בכתה הפעוטה.
9. בשלב זה נאשמת 1 אחזה במכשיר טלפון נייד והכתה באמצעותו על ראשה של המתלוננת.
10. בהמשך משכו נאשמות 1-4 ו- 6 את המתלוננת מאזור הסלון למטבח ודרשו ממנה לומר את האמת בהתייחס לחשדות של נאשמת 1, ראשה של המתלוננת היה שמוט וזו ביקשה מהן שיעזבו אותה, הנאשמות דרשו מהמתלוננת שתפתח את מכשיר הנייד באמצעות קוד שהיה ברשותה זאת כדי לחטט בהודעותיה.
11. נאשמת 6 תקפה את המתלוננת בכך שסטרה על פניה ואמרה: "**זה על כל השנה הזאת**". בשלב זה החלו ילדות המתלוננת ששהו בחדרן לבכות.
12. בעקבות הרעש שעלה מהדירה, שכן שזהותו לא ידועה למאשימה דפק על דלתה של המתלוננת. נאשמת 5 אחזה בעורפה של המתלוננת ולחשה באוזנה לשתוק. נאשמת 5 דרשה מהמתלוננת להוריד את חולצתה, ואיימה עליה בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמרה: "**אם את תדברי מילה נפגע בך**". בכוונה להפחידה. אחת הנאשמות פתחה את הדלת ואמרה לשכן כי הן עורכות מסיבה, השכן עזב את הדירה.

13. בהמשך ביקשה המתלוננת לשוחח עם נאשמת 1 לבד נאשמת 2 אמרה כי היא "לא זזה מהמקום".
14. בשלב מסוים חלק מהאחרות ונאשמות 3 ו- 6 עזבו את הדירה. במקביל נאשמת 2 משכה את המתלוננת לסלון.
15. נאשמת 2 ניגשה למטבח, פתחה את מגירת הסכ"ם ולקחה לידה מספריים. הנאשמת הלכה לעבר הסלון ואמרה למתלוננת: **"מי ששוכבת עם גבר נשוי לא מגיע לה שיהיה לה שיער"**. אז גזרה נאשמת 2 את שיערה של המתלוננת.
16. בהמשך אמרה נאשמת 2 למתלוננת כי עליה לגזור את שיערה בעצמה ואם לא תעשה כן: **"זה יהיה הסוף שלך"**. המתלוננת לקחה את המספריים לידיה וגזרה קצוות מהשיער למשמע בכיה של בתה הבכורה.
17. במקביל הפנתה נאשמת 1 מכשיר טלפון נייד לעבר פניה של המתלוננת, המתלוננת ביקשה שלא תצלם אותה. המתלוננת הצליחה להימלט לעבר חדר בנותיה, לקחה את בתה הבכורה לחיקה ואז דרשה נאשמת 1 ממנה פעם נוספת את הקוד למכשיר הנייד ועזבה את הדירה עם הטלפון הנייד של המתלוננת יחד עם הנאשמות שעדיין היו בדירה.
18. המתלוננת הזעיקה את אמה ממכשיר טלפון של שכנתה. בהגעת האם לדירה התעלפה המתלוננת. לאחר זמן פונתה המתלוננת לבית חולים וולפסון.
19. הנאשמות גרמו למתלוננת לסרציה בקרקפת באזור טמפורלי מימין ונפיחות קלה באזור שהם חבלות של ממש. המתלוננת דיממה מראשה וכתמי דם נראו על חולצתה.
20. נאשמת 5 תקפה את המתלוננת, בצוותא חדא עם נאשמות 1-4 ו- 6 ואיימה עליה.
21. בעקבות הודאתן של הנאשמות בכתב האישום המתוקן שעובדותיו פורטו לעיל הורשעו הנאשמות בהסגת גבול פלילית לפי סעיף 447 (א) לחוק העונשין, תשל"ז 1997 (להלן: **"החוק"**). נאשמות 1-4 ו- 6 הורשעו בתקיפה הגורמת חבלה ממשית ע"י שניים או יותר עבירה לפי סעיפים 382 (א) ו- 29 (א) לחוק.
- נאשמת 5 הורשעה בתקיפה סתם ע"י שניים או יותר, עבירה לפי סעיף 382 (א) ו- 29 (א) לחוק וכן בעבירת איומים, עבירה לפי סעיף 152 לחוק.

הערכים המוגנים:

22. הנאשמות פגעו באופן קשה בערך של שלמות הגוף, שלוותו של הזולת, מניעת התארגנות עבריינית ופגיעה

בפרטיות.

23. האירוע נשוא כתב אישום זה הוא אירוע חמור. הנאשמות שלרובן אין עבר פלילי התארגנו כדי לפגוע באישה אחרת בביתה בשעות הלילה כשהיא מטופלת בשני ילדים קטנים.

24. המעשים שנעשו במהלך אותה תקיפה הם מעשים חמורים שמחייבים תגובה עונשית הולמת.

25. ב"כ המאשימה הדגיש בדבריו את החומרה היתרה במעשי הנאשמות וביקש לגזור עליהן עונש של 3 שנות מאסר בפועל. התובע סבר כי אין מקום לאבחנה בין הנאשמות וכי כולן ראויות לעונש זהה.

26. התובע לא הפנה לפסיקה מנחה לעניין מתחם העונש הראוי וציין כי לא מצא פסיקה עם נסיבות הדומות בחומרתן לנסיבות מקרה זה.

27. ב"כ הנאשמות הסכימו כי המקרה הוא חמור, יחד עם זאת בהתחשב בנסיבות האישיות של כל אחת מהנאשמות ביקשו לקבוע מתחם שמתחיל ממאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. ב"כ הנאשמות הגישו פסיקה התומכת בגישתם.

28. ב"כ נאשמת 6 ביקש להטיל על הנאשמת של"צ תחת מאסר בעבודות שירות נוכח חוסר יכולתה מסיבות רפואיות לבצע עבודות שירות.

תסקיר נפגע עבירה:

29. המתלוננת הייתה אמורה להעיד בפני נוכח כפירת הנאשמות באישומים שיוחסו להן. הפסיכיאטר המטפל בה ציין בחוות דעתו מיום 23/2/2020 כי העדתה עלולה לדרדר את מצבה הנפשי ולפגוע בהישגים הטיפוליים שהושגו.

30. הודאתן של הנאשמות בכתב האישום המתוקן ייתר את הצורך בהעדת המתלוננת.

31. מתסקיר נפגע עבירה שהוכן ביום 11/5/2021 עולה כי המתלוננת סובלת מהפרעה פוסט טראומתית כתוצאה ממעשיהן של הנאשמות. המתלוננת לא מסוגלת לעבוד ומקבלת קצבת נכות זמנית מהמוסד לביטוח לאומי.

32. הגב' נועה ניסים רותם, מפקחת מחוזית נפגעי עבירות שערכה את התסקיר התרשמה כי המתלוננת מתמודדת עם נזקים קשים במישור הנפשי והרגשי הפוגעים משמעותית בתפקודה.

המתלוננת מטופלת במרפאה לבריאות הנפש "אברבנאל" בטיפול רגשי ותרופתי ובנוסף ב"קנאביס רפואי". גם בתה מטופלת במרפאת ילדים ונוער של "אברבנאל".

33. מאחר והפגיעה התרחשה בתוך ביתה של המתלוננת הדבר פגע בתחושתה כי הבית משמש מקום מגן בטוח כתוצאה מכך המתלוננת לא חזרה להתגורר בביתה בגלל הקושי הרגשי לחזור למקום האירוע. גורמי הטיפול מנסים לסייע למתלוננת ובתה לשוב באופן הדרגתי להתגורר בביתן.

34. המתלוננת מתקשה לתת אמון באחרים ולסמוך על עצמה שתזהה מצבי סיכון. המתלוננת חשה חוויה של בגידה בעיקר מצד נאשמת 1 אשר שימשה במשך כשנה כמעסיקה שלה.

35. נוכח הפגיעות במתלוננת ובתה הבכורה המליצה המפקחת לחייב את הנאשמות בפיצוי כספי משמעותי.

תסקירי שירות המבחן

36. בתסקיר בעניינה של נאשמת 4 צוין כי היא בת 43 גרושה ואם לבת בת 16. מתגוררת עם בתה בבית הוריה. בעלה לשעבר משלם מזונות ושומר על קשר תקין עם בתם המשותפת.

הנאשמת לא זכרה את פרטי האירוע וטענה בפני קצינת המבחן כי הייתה שתויה וכי צריכת האלכוהול הפחיתה עכבות.

37. נאשמת 4 קיבלה אחריות על מעשיה וציינה כי היא מתחרטת על התנהגותה. השירות בחן את גורמי הסיכון לשיקום ואת גורמי הסיכון, נתן דעתו להיות הנאשמת אם לקטינה ולהתמודדותה המורכבת רגשית ונפשית והגיע למסקנה כי נוכח ההתנהגות האלימה בקבוצה בעלת מאפיינים של התעללות ראוי לגזור עליה ענישה קונקרטיית.

38. בתסקיר בעניינה של נאשמת 5 צוין כי היא בת 37 ואם לארבעה ילדים בגילאי 7-3 בעלה עובד בתחום המנופים. הנאשמת התחתנה בשנת 2011. בעלה הינו בעל עבר פלילי, אסיר משוחרר מזה כשלוש שנים. בנה של הנאשמת סובל מהפרעות קשב וריכוז חמורות.

הנאשמת ובעלה נפרדו מילדיהם לפני כשנתיים למשך 15 יום נוכח חקירה שהתנהלה נגדם בגין עבירות מרמה. הנאשמת ובעלה התייחסו לנאשמת 1 כבת משפחה. היחסים ביניהן נותקו לאחר מעצרה בתיק המרמה שהוזכר לעיל.

39. הנאשמת מסרה לקצינת המבחן כי לאחר ביצוע העבירות התביישה לצאת מביתה, חשה תחושת גועל ובהלה מכך שנטלה בכך חלק. הנאשמת הצליחה לבטא אמפטיה כלפי ההתעללות שחוותה המתלוננת היא הביעה נכונות לפצותה.

40. השירות המליץ לגזור על נאשמת 4 ענישה מוחשית משמעותית בצד פיצוי למתלוננת. השירות ביקש להתחשב בהיות הנאשמת אם לילדים צעירים שחלקם בעלי צרכים מיוחדים שכשהנאשמת הינה הגורם המטפל הדומיננטי במשפחה.

41. בתסקיר בעניינה של נאשמת 6 צוין כי היא אישה בת 40 אם לשלושה ילדים הבכור בן 16 ותאומים בני שנתיים וחצי. הנאשמת מתגוררת עם אביה בדירת עמידת ומתקיימת מקצבת נכות לה היא זכאית.

42. הנאשמת סובלת מהפרעת דכאון וחרדה, מטופלת בטיפול תרופתי ובמפגשים דו חודשיים עם פסיכיאטר. הנאשמת סובלת מפיברומיאלגיה (כאבי שרירים) וכן מאנדומטריאוזיס (מחלה גניקולוגית כרונית). היא נזקקה בגין בעיותיה לניתוחים והליכים רפואיים נוספים.

43. הנאשמת מסרה כי הייתה לה היכרות שטחית עם יתר הנאשמות. הנאשמת הביעה חרטה על התנהלותה באירוע והביעה אמפטיה כלפי המתלוננת.

44. הנאשמת מסרה כי לאחר האירוע נכנסה להלם. לא הבינה כיצד לקחה חלק בהתנהגות אלימה מסוג זה מבלי שפעלה להציב לעצמה ולאחרות גבול. הנאשמת שבה לביתה של המתלוננת כדי להתנצל ולהציע עזרה, אך היא לא פתחה את הדלת.

45. הנאשמת מטופלת מאז נובמבר 2017 במרפאה לבריאות הנפש בגלל הפרעת חרדה כללית בשילוב עם דיכאון.

46. במקרה זה נוכח מצבה הנפשי והמשפחתי של הנאשמת המליץ שירות המבחן להטיל עליה מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ופיצוי למתלוננת.

47. בחוות דעת הממונה מיום 6/5/2021 נקבע כי לא ניתן לשבץ את הנאשמת במקום עבודה לצורך ביצוע עבודות שירות נוכח מצבה הנפשי והבריאותי. יודגש כי הנאשמת עצמה ציינה בפני הממונה כי אינה מסוגלת לעמוד פיזית בתנאים הנדרשים.

טיעוני הצדדים:

48. כפי שציינתי לעיל ב"כ המדינה ביקש לקבוע מתחם שמתחיל משלוש שנות מאסר ולחייב כל אחת מהנאשמות בפיצוי שלא יפחת מ- 20,000 ₪. ב"כ המאשימה הגיש לבית המשפט בנוסף לתסקיר נפגע עבירה גם את חולצתה המגואלת בדם, את שיערות ראשה, מסמכים רפואיים, מגבת מגואלת בדם והמספרים שנתפסו בזירת העבירה.

התובע גם הגיש רישומים פליליים בעניינן של נאשמות 1 ו- 2.

49. ב"כ נאשמת 4 ביקש לתת את הדעת לפער הקיים בין תסקיר נפגע עבירה לבין העובדות בהן הודו הנאשמות. ב"כ הנאשמת ביקש להתייחס לכל אחת מהנאשמות בצורה פרטנית ולהתחשב בהודאותיהן ובעובדה שחסכו מהמתלוננת את הצורך להעיד בתיק. ב"כ הנאשמת ביקש להתעלם מההתייחסות שירות המבחן לתיק קודם שלה וציין כי אין לה עבר פלילי. הסנגור ביקש שלא לנתק את בתה של הנאשמת מאמה, לתת את הדעת לחלקה באירועים ולקבוע מתחם שמתחיל ממאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

50. ב"כ נאשמת 5 ביקש לגזור על הנאשמת מאסר שירוצה בעבודות שירות. הסנגור הדגיש כי הנאשמת לא הורשעה בגרימת חבלה של ממש אלא בתקיפה סתם בצוותא, עבירה שהעונש המרבי לה הוא 4 שנות מאסר בניגוד לעונש של 6 שנות מאסר הקבוע לעבירה של תקיפה חבלנית בצוותא.

הסנגור הפנה לפסיקה בעניין זה, לנסיבותיה האישיות של הנאשמת אם לארבעה ילדים קטנים שאחד מהם בעל צרכים מיוחדים וביקש להתחשב בנסיבות אלה ולתת להן משקל ראוי.

51. ב"כ הנאשמת 5 חלק על קביעת שירות המבחן לעניין הסיכון לחזרה לביצוע מעשי אלימות מצד הנאשמת וציין כי מדובר באישה ללא עבר פלילי שקיבלה אחריות על מעשיה והביעה אמפטיה למתלוננת.

52. ב"כ נאשמת 6 ציין כי נסיבותיה האישיות של מרשתו הן חריגות ביותר. היא סובלת מבעיות רפואיות קשות, כאבי שרירים כרוניים, בעיה גינקולוגית כרונית שמחייבת אישפוזים מדי חודש, בעיות נפשיות שפורטו בעדות שהושמעה מטעמה. בנה של הנאשמת, בן 16 סובל מחרדות וקשיים רגשיים וקשור קשר מיוחד לאמו. הנאשמת מטופלת בתאומים שהם בני שנתיים וחצי. כפי שהעידה העובדת הסוציאלית מעיריית חולון, הגב' מנאר וותאד, יש חשש ממשי כי הנאשמת עלולה לפגוע בעצמה אם תשלח לריצוי מאסר.

53. לנאשמת 6 נכות בשיעור של 100% שניתן לה ע"י המוסד לביטוח לאומי.

בעניינה שירות המבחן המליץ להטיל מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. כפי שצוין הממונה קבע שהיא לא כשירה לביצוע עבודות שירות.

נוכח המצב שנוצר ביקש ב"כ נאשמת 6 לגזור עליה מאסר מותנה ושל"צ בהיקף משמעותי וכן פיצוי למתלוננת.

הפסיקה הנוהגת:

54. בת"פ 7092-11-19 **מדינת ישראל נ' יוסף כהן ואחרים** מיום 13/4/21 הורשעו הנאשמים לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא, הסגת גבול בצוותא. אחד הנאשמים הורשע גם באיומים.

55. הרקע לאירוע היה סכסוך בין נאשם 1 למתלונן שנבע מאי קבלת צילומי חתונה מהמתלונן. הנאשמים פגעו בשלומם ובכבודו של המתלונן, על תחושת בטחונו האישי כשנכנסו לביתו היכו אותו לעיני בני משפחתו וגרמו לו

חבלות. למתלונן ולבתו בת ה- 9 נגרמו נזקים נפשיים. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם הולם בין 10 ל- 20 חודשי מאסר. יודגש כי התקיפה החבלנית הופסקה רק כשהוזעקה למקום המשטרה והשכנים התערבו בנעשה. לאחר בחינת מכלול הנסיבות החליט בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם בין 9 ל- 20 חודשי מאסר.

56. בית המשפט העליון עמד על החומרה הגלומה בעבירות אלימות. בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן** (ניתן ב- 10/11/09) נקבע: **"...יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד..."**.

57. יש מקום לציין כי הרשעה באותן עבירות אינו מחייב קביעת מתחם ענישה הולם אחיד לגבי כל הנאשמות. יש לתת את הדעת לחלקה של כל נאשמת באירוע ולקבוע מתחם שתואם את החלק הספציפי של כל מעורב.

58. בע"פ 2099/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ב- 22/5/2016) נקבע: **"...תלמוד לומר - מקרים שבהם ביצוע העבירה נעשה באופן דומה, אף מקום שבו בוצעה העבירה בצוותא חדא, אין זה מן הנמנע שיטל גזר דין שונה לכל אחד מהמעורבים, והכל לפי נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם..."**.

דין והכרעה:

59. המעשים בהם הודו הנאשמות הם מעשים חמורים ביותר. הנאשמות הגיעו לבית המתלוננת בחצות תקפו אותה התעללו בה וגרמו לה נזק מתמשך שמוצא את ביטויו בתסקיר נפגע עבירה.

60. למרות האמור לעיל, אין להתייחס באופן זהה לכל הנאשמות. נאשמת 1 יזמה את התקיפה וביקשה מחברותיה להצטרף אליה. נאשמת 5 לא נטלה חלק בתקיפה החבלנית. נאשמות 3 ו- 6 לא השתתפו בשלב השני הכולל התעללות במתלוננת.

61. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות אני קובע את מתחם הענישה ההולם בעניין נאשמות 5-6 בין 8 ל- 18 חודשי מאסר. בעניינה של נאשמת 4 אני קובע את המתחם ההולם בין 10 ל- 20 חודשי מאסר.

62. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות בעניינה של נאשמת 4 לרבות עברה הנקי, נסיבותיה האישיות והמשפחתיות, הודאתה במיוחס לה, החלטתי לגזור עליה 18 חודשי מאסר מהם 12 חודשים לריצוי בפועל והיתרה על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורה מבית הסוהר והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור את אחת העבירות בגין הורשעה בתיק זה. אני מחייב את הנאשמת לפצות את המתלוננת בסכום של 10,000 ₪. סכום זה יופקד במזכירות בית המשפט ב- 10 תשלומים שווים ורצופים של 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד עד 10/8/2021 ויתר התשלומים ב- 10

לכל חודש שלאחריו.

63. על נאשמת מס' 5 אני גוזר 15 חודשי מאסר מהם 9 חודשים לריצוי בפועל והיתרה על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור אחת העבירות בגין הורשעה בתיק זה.

64. אני קובע כי עונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בכבאות והצלה בבת-ים. תחילתן של עבודות השירות ביום 11/10/2021. באותו יום על הנאשמת להתייצב בפני הממונה ברמלה טל': 089787041.

65. אני מחייב את נאשמת 5 לפצות את המתלוננת בסכום של 6,000 ₪. סכום זה יופקד בשישה תשלומים של 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד עד ליום 10/8/2021 ויתר התשלומים ב- 10 לכל חודש שלאחריו.

66. בעניינה של נאשמת 6 היה מקום לגזור עליה עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. מצבה הבריאותי והנפשי הקשה אינם מאפשרים לנאשמת 6 ביצוע עבודות שירות.

67. על מנת למנוע פגיעה לא מידתית בילדיה בני השנתיים וחצי וכן להימנע מפגיעה נפשית שעלולה להיות קשה ביותר בנאשמת, החלטתי לפנים משורת הדין לגזור עליה מאסר מותנה ושל"צ.

68. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על נאשמת 6, עונש של 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור את אחת העבירות בגין הורשעה בתיק זה.

69. אני מטיל על הנאשמת ביצוע עבודות של"צ בהיקף של 300 שעות בהתאם לתוכנית שתגובש על ידי שירות המבחן.

העתק יועבר לשירות המבחן לצורך גיבוש תוכנית של"צ.

70. אני מחייב את נאשמת 6 לפצות את המתלוננת בסכום של 10,000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט ב- 10 תשלומים שווים ורצופים של 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד עד ליום 10/8/21 ויתר התשלומים ב- 10 לכל חודש שלאחריו.

71. מדור תביעות יעביר את פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט.

ניתן היום, י' תמוז תשפ"א, 20 יוני 2021, בהעדר הצדדים.